

Сон (1841)

Глібов Леонід Іванович

Раз в тиху годину
Я спав опівдні
І от що згадав я:
Приснилось мені,
Що ніби гуляю
В хорошім саду.
Дивлюсь, прилетіла
К своєму гнізду
Малинівка-пташка
Дітей годувать,
А дітки маленькі
Радіють, пищать.
Тоді я прокинувсь...
Бажалось мені,
Щоб жить нерозлучно
В своїй стороні,
Де мила родина,
Гніздечко своє.
І серденько дуже
Забилось моє,
І важко зітхнулось
В чужій стороні,
І жаль дуже стало
І гірко мені.

1841

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/son